

Události a dění

Děni můžeme rozlišovat jako dvojího typu: buď jde změny sestavy složek, jak se jeví vnějšímu pozorovateli, nebo o změny vnitroudálostné, tedy takové, které jsou vnitřně integrovány v událost jakožto celek. Vnější změny sestav věcí a předmětů (např. vysypání cihel z nákladního vozu na hromadu, nebo sesuv podmáčeného svahu po velkém lijáku atp.) mohou být vnímány také jako události, ale musíme je považovat za události nepravé, protože jsou jako „události“ integrovány jen zvenčí, tedy např. pozorovatelem (ale někdy i okolními nepravými i pravými událostmi, které na ně rovněž reagují, a ovšem zejména aktivními činiteli). Myslím, že je zřejmé, že tzv. nepravé události nelze v žádném případě považovat za „neudálosti“ či „pseudoudálosti“ – role nepravých událostí je ve světě (a zejména ve Vesmíru) tak významná, že by to byl prostě nesmysl. Všechny kvantifikace jsou vlastně orientovány právě na nepravé události, zatímco tam, kde jde o události pravé, můžeme sledovat nikoliv už jen setrvačnosti, nýbrž skutečnou aktivitu a zrod novostí.

(Praha, 170927-2.)